

MLADINCI BUDNI IN OSVEŠČENI

Nadaljevanje s 1. strani

jih sodeluje le kakih 15 odstotkov — torej so doslej preveč neracionalno vzgajali mlade. Zato bodo odslej prav temu posvetili največ pozornosti. Usposabljanje bo potekalo v TOZD v internih političnih šolah in seminarjih, katerih nosilci naj bi bile vse družbenopolitične organizacije v TOZD in seveda predvsem mladina.

Druga faza izobraževanja bi za delegate potekala v občinski konferenci — ti posveti in seminarji bodo na višji ravni. Širše članstvo pa bodo usposabljali skupaj z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami v občini, s katerimi bodo skupno rešili tudi problem financiranja izobraževanja.

Ob zaključku je slavnostni govornik dejal: »Ob vsem našem delu in pozitivnih, pa včasih tudi negativnih pojavih, se dobro zavedamo našega mesta v družbi. Želim povedati, da bomo v nadaljnjem obdobju še uvrstili stike z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami. Zavedamo se, da moramo biti prisotni povsod, saj zastopamo interese, želje in potrebe mladih. Istočasno se zavedamo tudi pomembnosti obdobja, v katerem smo sedaj, ko se spet prebujajo razni »nazadnjakovičji«, ko so na našo državo in socialistično samoupravno ureditev razni pritiski tudi iz tujine. Ob vsem tem pa si upam z gotovostjo trditi, da se bo mladina z vso odločnostjo borila za našo Jugoslavijo in za takšne odnose v njej, kot nam jih narekuje naša ustava.«

Besedo je nato povzel predsednik občinske konference SZDL Bežigrad Joško Pirnar, ki je poudaril, da številno organiziranih mladincev v naši občini pomeni izredno močno silo, če je le organizirana, pretkana z načrti za prihodnost in če je pripravljena za te načrte nekaj prispevati, oziroma se zanje boriti. »Mladina stalno išče novo, boljše, bolj razvito,« je poudaril Joško Pirnar. »Mladina kot naša najboljša revolucionarna sila pa ne sme pozabiti na naše svetle tradicije, na vse, kar smo ustvarili v tridesetih letih naše graditve, pa tudi na težave, ki so pri tem bile. Poznati je treba pomen zgodovinske odločitve Tita in Cen-

„HOČEMO VODO IN ELEKTRIKO!“

Zahteve tomačevskih črnograditeljev

Če bi hoteli z dvema besedama opisati sestanek tomačevskih črnograditeljev, predstavnikov skupščine občine Bežigrad in občinskih družbenopolitičnih organizacij ter krajevne skupnosti Tomačevo, potem bi lahko rekli: »Voda, elektrika.«

Res je, voda in elektrika, to sta dva najbolj bistvena problema stanovanjcev »barak« v Tomačevem, problema, ki jih z bližajočo se zimo še toliko bolj pestita. Čeprav je bil omenjeni sestanek — v sredo, 12. novembra zvečer je bila dvorana KS Tomačevo polna, kot že dolgo ne — zelo bučen in čeprav tomačevski črnograditelji od predstavnikov skupščine občine niso mogli dobiti trdnih zagotovil, da bodo res vsi v najkrajšem času dobili vodo in elektriko, bi vseeno lahko rekli, da je bil pogovor koristen in ne nazadnje tudi ploden.

Predstavniki občinske skupščine — Miro Dešman, inž. Ciril Sluga in Ante Pavič so namreč le uspeli pojasniti prebivalcem barak v Tomačevem, da problem, ki bi ga lahko rešila občina s svojo pristojnostjo in s svojimi odloki, temveč, da gre za širši problem, ki ga rešujejo številne strokovne institucije na ravni mesta in tudi republike. Ob tem ne gre pozabiti tudi ugotovitve, da so prebivalci barakarskega naselja končno našli tudi skupen jezik s krajevno skupnostjo oziroma s krajevno konfe-

renco SZDL, v okviru katere so ustanovili pododbor in vanj izvolili štiri svoje delegate.

Krajevna skupnost je namreč doslej z občinsko skupščino že dosegla pri ljubljanskem urbanističnem zavodu razširitev zazidljivega območja v Tomačevem. Prav sedaj pa je na urbanističnem zavodu spet ponovna zahteva občinskih upravnih organov, da še enkrat prouče mejo zazidljivosti Tomačevega. Morda bi iz tega lahko kdo zaključil, da občina podpira črnograditelje. Nasprotno, zaveda se namreč dejstva, da je na področju, ki se nima vode in elektrike, okoli 40 hiš in več barak, da teh dveh osnovnih dobrin nima okoli 1000 ljudi in nenazadnje, da gre za ljudi, ki jim je bila črna gradnja izhod v sili in da so prav ti ljudje pripravljani prispevati ves denar za komunalno ureditev tega problema, se pravi prispevati svoj denar, da končno dobe vodo in elektriko.

Na koncu naj omenimo še to, da so se na sestanku dogovorili, da bodo predstavniki občinske skupščine skušali pospešiti reševanje omenjenih problemov na pristojnih institucijah in da se bodo čez štirinajst dni spet sestali in preverili, kaj se v danem trenutku da najhitreje urediti, kaj pa zahteva daljše uresničevanje zahtev tomačevskih črnograditeljev.

V. G.

tralnega komiteja v času pritiskov Sovjetske zveze, idejo gradnje socializma brez nekega centra — idejo gradnje takega socializma, ki nudi delovnemu človeku boljše življenje.

Zato lahko tudi vsem nergačem, vsem ki zagovarjajo politiko trde roke in oživljajo informbirojevske misli odgovorimo, da moramo naš sistem dograjevati skupno. Vsak mora izpolniti svoje naloge in tako bo naš samoupravni sistem popolnoma zaživel. In v tem je tudi ena najpomembnejših nalog mladine, ki pa se mora zato v sodelovanju z vsemi dejavniki čimbolje izobraziti.

Pred koncem slavnostne seje so razdelili še priznanja za prizadevno delo v preteklem letu — prejelo jih je osem mentorjev in 12 mladincev in mladink.

STANE DROLJC

NOVI PROSTORI ZA KNJIŽNICO

Poslej na Vodovodni 3

Končno vsem bralcem in rednim obiskovalcem bežigradske knjižnice na Titovi 61 lahko sporočimo — knjižnica se je preselila v nove prostore na Vodovodni 3.

Tako je izpolnjeno pričakovanje, poplačan je ves trud. Prostora je dovolj za vse, privlačno postavljene knjige vabijo bralce.

Vsi problemi s preselitvijo seveda niso rešeni. Se dosti vprašanj ostaja odprtih.

Vse to pa nikakor ne sme biti ovira, da ne bi tega trenutka, ko odpira vrata nova kulturna ustanova, ko slavimo praznik republike,

nadvse svečano proslavili; vsi tisti, ki so v preteklih letih že bili redni obiskovalci knjižnice, pa tudi tisti, ki bodo odslej obiskovali novo knjižnico za Bežigradom.

T. LESKOVAR

Priloga »Mi«

Literarna priloga bežigradske mladine »Mi« bo objavljena v »Zboru občanov«, ki bo izšel 15. decembra. Zasadaj tehničnih ovir priloge ni bilo mogoče uvrstiti v to številko časopisa.

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana-Bežigrad — Izdajateljski svet: Ruža Bračun, Ivo Bukovec, Jože Črnogelj, Stane Droljc, Jelka Habjanič, Marko Kocijan, Stane Koman, Milan Merlak, Metka Peterca, Joško Pirnar, Hrdvig Pirnovar, Viktor Ramová (podpredsednik), Janez Rigler (predsednik) in Janez Snoj — Ureja uredniški odbor: Izток AUSEC, Vlado Jaznič ml., Dragica Bošnjak, Stane Orojč, Rud Izgoršek (tehnični urednik), Eds Komavil, Niko Laipajno, Joško Pirnar (glavni urednik) — Telef: uredništva 314-745 — Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, 61000 Ljubljana, Parmova 43 — Uprava in oglasna služba Parmova 43, telefon 314-745 — Tekoči račun pri SDK Ljubljana 50102-678-50197 — Časopis izhaja vsak mesec: brezplačno ga dobijo vsa gospodinjstva in vse članov: organizacije in bežigradske občine. Poštne plačane v gotovini.

Tiska CGP Delo Ljubljana.

NAKLADA:
23.500 IZVODOV

Dušan Milanović

Jožica Orešnik

Silvo Pohlen

Anica Kustec

Vlado Jagodic

Marija Golob

ANKETA

Srečni smo!

Misli Bežigradčanov ob Dnevu republike

Vnovič smo pred praznikom republike. Kot vsako leto se s spomini in z rezultati, ki smo jih dosegli v preteklem let, vračamo v dni, ko je bila ustanovljena nova Jugoslavija.

Mnogi med nami imajo take ali drugačne spomine, vendar nas je zanimalo, kaj mislijo v teh dneh in kakšne občutke imajo bežigradske občane. Povprašali smo jih, kaj jih preveča ob teh prazničnih dneh in ali se spomni prvega praznovanja dneva republike.

Takole so nam povedali: ● Osemindvajsetletni VK zidar Dušan Milanović, ki se že nekaj časa šola v Gradbenem centru za Bežigradom, sicer doma iz SR Srbije, je dejal:

Veseli me, saj je to naš največji praznik. Resnično! Preživel ga bom pri starših in sorodnikih; no naj ne bo odveč, če rečem, da sem vesel tudi teh prostih dni, ki nam bodo na voljo.

Prvič sem naš praznik praznoval, ko sem še bil 1963. v Vojni šoli v Zadru... Svečano je bilo in tudi družbe in veselja ni manjkalo.

● Jožica Orešnik, šestindvajsetletna poštna delavka iz Črtomirove 16:

Se kot otrok sem doživljala našo narodnoosvobodilno borbo. In reči moram, da je vse tisto, kar smo slišali in videli zdaj oživel. Zato me ti dnevi spominjajo na takratne dni. Zdaj smo doživeli — in čeprav je datum morda postranska stvar — kar si nismo tedaj niti v sanjah predstavljali.

Moj spomin na prvo praznovanje je vezan na Ljubno, kjer sem doma. 1945. je bilo. Navdušeni smo bili, proslavo smo imeli in sredi vsega porušenega, nam je bilo toplo pri srcu.

● Visokokvalificiran strojnik težke gradbene mehanizacije, dvaindvajsetletni Silvo Pohlen pravi:

Seveda je ta naš praznik pomemben. Sam pre malo vem, vendar je AVNOJ za vse nas mlade nekaj, o čemer bomo dobro vedeli pozneje. Srečni smo, da tako lepo lahko živimo in da imamo vse možnosti za razvoj, ki ga

sicer prav gotovo ne bi imeli, če ne bi bilo narodnoosvobodilne vojne. Mladi se lepo počutimo in kaj naj rečem. Dobro nam je in tudi sami se bomo morali dokazati, da vse žrtve niso bile zaman...

Praznoval pa sem prvič, ko sem končal osemletko in šel delat.

● Anica Kustec, petindvajsetletna poštna uslužbenka je dejala: »Ta praznik mi mi veliko pomeni zato ker bolje živimo; vsak dan boljše.

Kaj me veže na prvo proslavo dneva republike? Ja, v šoli smo imeli proslavo in postala sem pionir. Prej pa sem bila cloban... Rdeča ruta, saj veste... Sicer pa bom preživela praznike kar doma v Ljubljani, ker bi rada proste dni izkoristila za učenje, saj moram opraviti še nekaj izpitov.

● Petdesetletni lektor na Filozofski fakulteti Vlado Jagodic, se dobro spominja vseh tistih dni, ki so vezani na dan republike:

Ce se spomniš nazaj, postaneš kar malce sentimental. Kaj naj rečem? To je kratkoročno NAŠ PRAZNIK. In če se oziramo nazaj ob tem dnevu, sploh ne moremo mimo uspehov, ki smo jih dosegli v tem obdobju. Res je sicer, da zelo radi kaj »pošinfamo«, vendar mimo vsega, kar je storjenega še tak slepec ne more.

Doživljal sem praznik med vojno, tudi od 1943. leta dalje v zaporu. Zdaj pa je najlepše, ko doma moja mama naredi potico. Za praznik.

● Marija Golob, trinajsetletna snažilka doma s Trške gore pri Novem mestu, je bila sila skromna:

Saj veste, kako je bilo med vojno. Ne bom pozabila: prav na praznik sem kuhala žgance za sto partizanov. To je bil naš največji praznik... Zdaj pa še bolj, saj živimo bolje kot bi si lahko takrat samo v sanjah zamislila.

Med prazniki bom doma, saj grem k mami. Jedli in tudi kaj popili bomo. Luštino bo!

Spraševal:

IZOK AUSEC

Foto: S. DROLJC

ČESTITKE PIONIRJEV

Ob dnevu republike je predsednik občinske skupščine Bežigrad Janez Rigler povabil predstavnike vseh pionirskih odredov ter njihove mentorje na sprejem v Krajevno skupnost Boris Kidrič.

Običajno so ob tej priliki pionirji poročali o delu svojih pionirskih odredov, letos pa so pokazali, kakšne bodo proslave na šolah ob prazniku republi-

ke. Predstavniki vseh pionirjev bežigradske šole so pripravili pester kulturni spored, nakar so čestitali predsedniku za 29. november.

Janez Rigler se je pionirjem zahvalil, začel jim je še veliko uspeha pri njihovem nadaljnjem delu, mentorjem pionirskih odredov pa je podelil knjižne nagrade.